

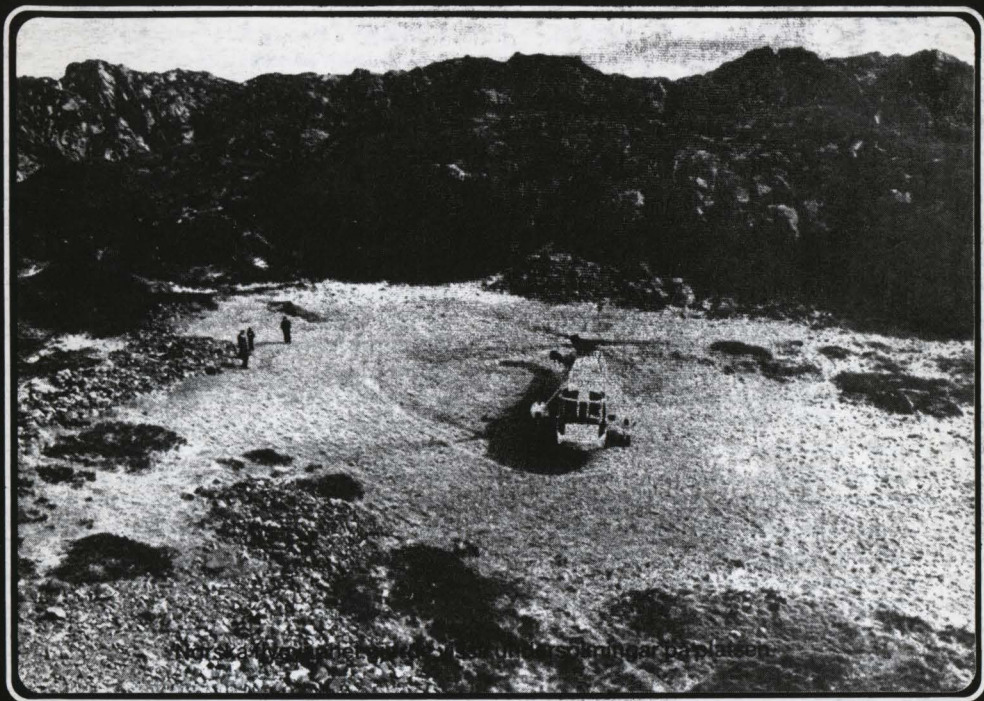

GICOFF

INFORMATION

med projekt URD.

NR 3 1976 - ÅRGÅNG 7

**Gjorde norsk UFO-landning
det djupa spåret i gräset?**

Sven-Olof Fredrikson

VETENSKAP, INTE OCKULTISM!

Tyvärr har vi inte lyckats hålla vår tidplan för tidningen, men får väl komma igen så mycket starkare till hösten.

Det har kommit en ny bok i ämnet på bokhandelsdiskarna. Det är Gösta Rehn som presenterat sin fjärde bok. (Den recenseras också i detta nummer). Han behandlar där bl a den syn på UFO-fenomenet som Jacques Vallée och John Keel på senare år börjat diskutera. Den innebär i stort att UFO-fenomenet har mycket djupare religiösa, psykologiska och parapsykologiska orsaker än vad som oftast hävdas av seriösa ufologer. Vallée och Keel bygger upp sina teorier på likheter mellan de beskrivna varelserna i UFO-objekten och folktrons "sagofigurer" som tomtar och troll. UFO-fenomenet

jämställs och jämförs med olika ockulta riktningar vilka på senare år fått en allt större betydelse för många människor.

Jag tycker det är väsentligt att i vår tidning behandla dessa frågor, då de är av avgörande betydelse för ufologins inriktning i framtiden. Jag kommer därför att här komma med en del synpunkter och vill med det starta en debatt i tidningen. Skriv och berätta hur du ser på dessa frågor och på ufologin överhuvudtaget.

I ganska precis 30 år nu har UFO-fenomenet engagerat människor i större antal. Under denna tid har en oerhörd mängd observationer gjorts, varav en bråkdel är undersökta och dokumenterade. Denna bråkdel är dock så omfattande

Forts sid 22

ORDFÖRANDE:	RED o ANSVARIG UTGIVARE, LAYOUT:
Sven-Olof Fredrikson	Björn Högman
INFORMATION – Göteborg:	PRENUMERATION – DISTRIBUTION:
Sven-Olof Fredrikson Stobéegatan 28 B, 416 53 Göteborg Tfn. 031/21 87 10.	Jörgen Karlson Box 3007, 422 03 Hisings Backa Tfn. 031/52 54 75.
INFORMATION – URD – Stockholm:	ANNONSER:
Sten Lindgren Box 454 101 26 Stockholm 1	Björn Högman Bergsjösvägen 20, 415 21 Göteborg Tfn. 031/48 41 12.
Mötesdagar under andra halvåret 1976:	24.8 7.9 21.9 5.10 19.10 2.11
GICOFF-Information utkommer med 6 nr/år. Medlemskap (där pren. ingår) 75 kr/år. Enbart prenumeration 45 kr. Postgiro 42 85 03-7.	
Annonsspriser: 1/1-sida: 295 kr, 1/2: 170 kr, 1/4: 95 kr, 1/6: 70 kr, 1/8: 55 kr. Kraftigt rabatt vid återkommande annonsering.	

EFTERTRYCK FÖRBJUDES utan särskilt medgivande.

Gösta Rehns bok UFO-Utmaningen anmäls här av Sven-Olof Fredrikson.

Tidningen Sökaren presenterade för några nummer sedan resultatet av en enkät om vilka svenska UFO-böcker som är populärast bland svenska ufologer. K. Gösta Rehn belade med sina böcker tre av de fyra första platserna. Hans tre böcker "De flygande tefaten. Dokument och teori" (1966), "UFO. Nya fakta om de flygande tefaten" (1969) och "Tefaten är här" (1972) står sig således mycket bra i konkurrensen trots att de har några år på nacken och det kommit ut flera nyare verk. Utan tvekan är Gösta Rehn den som betytt mest för spridning av seriös UFO-information till svenska folket. Han har dessutom, genom sin långa erfarenhet, sina stora kunskaper och sina klara slutsatser haft en avgörande betydelse för inriktningen av stora delar av den svenska UFO-login.

Aktuell på bokhandelsdiskarna är nu Gösta Rehns fjärde bok "UFO-Utmaningen". Denna liksom de tre tidigare är utgiven på Zindermans förlag. Boken kan till vissa delar ses som en logisk uppföljning av hans tidigare arbeten. Han inleder boken med att göra en liten återblick över den svenska UFO-debatten de senaste åren och går som vanligt i polemik mot vissa skribenter som har yttrat sig i UFO-frågan. Han konstaterar inledningsvis att UFO-problemet är av tvärvetenskaplig natur och att den ockulta vågens kvasivetenskapliga försök att inlemma UFO-problemet inom sina domäner har hamnat i en återvändsgränd.

En stor del av boken används till att försöka bekräfta dessa två konstateranden, men först behandlas professor Allen Hynek och hans bok "The UFO Experience". Gösta Rehn framställer Hynek som den främste auktoriteten i UFO-frågan i världen. Han prisar boken både för dess vetenskaplighet och för dess

redogörelser av intressanta observationer. Gösta Rehn lämnar en omfattande redogörelse för bokens innehåll samtidigt som han försöker läsa mellan raderna och dra de slutsatser som Hynek inte "vågar" göra.

Liksom i sina tre tidigare böcker tar Gösta Rehn upp vad han kallar "lögnpropagandan om tefaten" och går till angrepp mot främst de amerikanska militära myndigheternas och CIA:s försök att tysta UFO-uppgifter.

I boken görs vidare ett försök att utifrån filosofisk vetenskapsteori föra i bevis att UFO-fenomenets förklaring ligger på det utomjordiska planet. Om man tidigare varit något osäker står det nu helt klart att Gösta Rehn är helt övertygad om UFO-fenomenets förklaring. Efter att ha redogjort och argumenterat för sin bevismodell konstaterar han att "Bevismodellen ger slutsatsen att UFO eller tefaten är verkliga, utomjordiska rymdfarkoster".

Boken avslutas med ett våldsamt angrepp på den del av UFO-rörelsen som lägger parapsykologiska och ockulta aspekter på fenomenet. En sådan utveckling medför en återgång till ett primitivt, magiskt universum i vars "verklighet" UFO-utmaningen inte hör hemma. UFO är enligt Rehn en realitet som är åtkomlig för rationell forskning.

Författaren nämner i inledningen att denna hans sista bok åstadkommit under svåra handikapp. Mot denna bakgrund är det fullt förståeligt att den i språkligt hänseende och vad det gäller klarhet i argumentering inte når upp till de övriga av Gösta Rehns böcker. Å andra sidan diskuteras vissa aspekter och teorier klarare och mer ingående i denna bok än i de andra vilket gör boken väl värd att läsa.

Foto: Sveln Helvik Bergens Arbeiderblad

Foto: Sveln Helvik Bergens Arbeiderblad

Foto: Knut Strand Bergens Tidende

SPÅR EFTER UFO-LANDNING

Sammanställt av Leif Nilsson

Har ön Espevaer på norska västkusten haft besök av flygande tefat? Ett fenomen på en liten gräsplan har fått ortens befolkning att undra. I alla fall är det ingen som kan komma med någon naturlig förklaring på ett 40 cm brett spår som går i en lätt oval ring med en omkrets på ca 64 m runt en gräsplan. I detta spår är gräset sammanpressat och bara i en riktning.

Många försök att förklara fenomenet

har gjorts sedan det upptäcktes efter påsken i år, men ingen har lyckats komma med något trovärdigt.

På sommaren används planen som fotbollsplan av öns ungdom, och man tillbakavisar misstanken, att den skulle använts som skridskobana under vintern. Det har inte varit någon is i vinter och följaktligen inga skridskoåkare. Inte heller kan man åka motorcykel där utan att det skulle ha blivit känt, därtill ligger planen alltför centralt.

– ELLER RINGSVAMP?

Långtramp i ring?

Experter från luftförsvaret var den 22 april ute med helikopter för att se på avtrycket. De for flera gånger över området och fotograferade cirkeln från luften. De var också nere och tog bilder på nära håll. Men inte heller de kunde ge någon förklaring. Kapten Björn Drangsholt säger att han inte har någon förklaring till fenomenet, men menar att spåren möjligen kan ha trampats upp. Andra har antytt att det kan ha varit barn som sprungit där i en ring, men i så fall måste

de ha sprungit ring i månader för spåret är flera centimeter djupt.

Hunden gnydde

Else Tollevik som bor i huset närmast gräsplanen kan berätta om en underlig upplevelse från i höstas. Hon tror att det kan ha varit i oktober månad. Det var mitt i natten, familjens hund vaknade och började gny våldsamt, samtidigt som nackhåret reste sig. Hunden är annars mycket lugn av sig, säger fru Tollevik,

Forts sid 22

Från UFO-vågen i Värmland:

I oktober 1975 inträffade en hel serie underliga händelser i södra Värmland. Många av dem koncentrerades till några hektiska timmar den 18 och 19 oktober, då flera människor fick bevittna skeenden som fick dem att undra om de drömde eller såg i syne. Men det började redan mitt i natten den 12 oktober.

Sammanställning och ill.teckn. Leif Nilsson

Duckade för ljuskula som kom rakt mot bilen!

– Jag har aldrig ansett att folk som sett främmande rymdfarkoster och konstiga tingestar på himlen talat sanning – men efter händelsen under helgen börjar jag tvivla.

Det säger Aina Larsson, Väse, som vid 01.30-tiden den 12.10.75 var nära att kollidera med ett lysande föremål på E 18 nära Väse. Aina Larsson färdades i bil mot Väse tillsammans med sin bror och svägerska. Det lysande föremålet kom emot bilen från sidan.

– Vi faktiskt duckade inne i bilen eftersom vi var säkra på att en kollision skulle inträffa, säger Aina Larsson.

Det blev dock ingen kollision, föremålet väjde undan för bilen och försvann upp mot trädkropparna där det stod stilla en stund och svävade.

– Vi blev ordentligt rädda, säger Aina Larsson. Något ljud kunde vi inte höra men vi kände något av ett sus eller en kraftig vindpust. Riktigt omskakade fortsatte vi bilfärden, men när vi svängde ner vid OK-macken i Väse kom föremå-

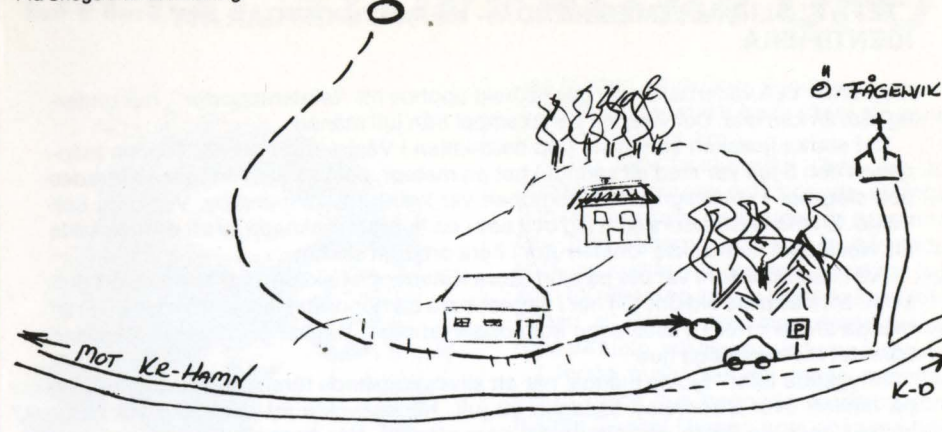
let tillbaka, den här gången rakt mot bilen.

– Det lyste kraftigt, såg närmast ut som en gatlykta. Det var dock svårt att få en uppfattning om dess storlek. Föremålet väjde på nytt och försvann mot skogarna i Väse-området. Vi kunde se det hängande över trädkropparna, men efter en stund försvann det ur vår åsyn.

När Aina Larsson kom hem stod hon länge ute på gårdsplanen, men föremålet återkom inte någon mer gång.

– Jag kunde inte sova på hela natten, det som inträffat var det märkligaste som jag varit med om i hela mitt liv, säger hon. Jag ringde på morgonen till min bror och svägerska och de hade heller ingen förklaring till vad vi sett under natten. Enligt uppgift fanns det inga flygplan i området vid den aktuella tidpunkten. Och det kan inte vara klotblixtar eftersom temperaturen låg på nollpunkten och det var klart väder. Meteor, ja de brukar ju inte väja för bilar eller hänga stilla i trädkroppshöjd.

Pia Skogs vittnesteckning

UNG KVINNA I BIL FÖRFÖLJD AV UFO

Natten den 18 oktober 1975 var klar och månljus, när kontorist Pia Skoog var på väg längs E 18 från Karlstad mot sitt hem i Väse.

Hon observerade under färden en mycket stark stjärna med ett skarpt blåvitt sken, men reflekterade inte närmare över det. Klockan var ca 4.10 när hon körde in på parkeringsfickan vid Östra Fågelviks kyrka.

Vi låter henne berätta med egna ord vad som sedan hände:

– Då jag stannat och var på väg ur bilen för att få lite frisk luft, kom plötsligt det starka ljussken som jag tidigare observerat i en båge över gårdet, runt ett stall och stannade lika plötsligt upp vid bilen. Jag blev mycket rädd, hoppade in i bilen och åkte snabbt (med ca 100 km/t) därifrån, i riktning mot Kristinehamn. Ljusskenet följde omedelbart efter. Det följde bilen på höger sida på ett avstånd av ca 10 meter.

– Föremålet gjorde hela tiden avstic-kare in på öppna platser för att sedan

återvända mot bilen. Det befann sig hela tiden på höger sida eller ovanför bilen. Ljusskenet var mycket starkt, vägen, omgivningarna och även bilen lystes upp.

– Föremålet befann sig vid flera tillfällen mycket nära, endast 3–4 meter bort, och då kunde ett starkt surrande ljud höras. Föremålet accelererade när det avlägsnade sig från bilen, likaså när det återvände, stannade upp och ändrade färdriktning.

– När det till sist försvann gjorde det en vid båge över sjön Panken Väse, accelererade sedan och steg snabbt, framåt-uppåt, åt öster, tills det åter såg ut som en stark stjärna. Det försvann sedan helt.

Hon beskriver objektet som svagt ägg-format, lite platt på över- och undersidan och ca 80 cm i diameter. Det avgav ett mycket starkt blåvitt sken närmast att likna vid en fotoblixt.

Pia:s mamma säger: – Pia var väldigt uppskrädd när hon kom hem. Hon måste ha sett något ovanligt.

Forts sid 9

"TEFAT" BLIR ALLTMER KÄNDA – MEN MYCKET GÅR ATT IDENTIFIERA

Meteoriter och väderballonger ger faktiskt upphov till "tefatsrapporter", hur underligt det än kan låta. Det visar ett par exempel från juli månad.

Det starka ljussken som lyste upp natthimlen i Västsverige vid 23.30-tiden måndagen den 5 juli var med all sannolikhet en meteor, som så småningom splittrades och slog ner i småfragment. Reaktionen var kraftigast i Vimmerby, Vetlanda och Växjö. En man i Bodafors som låg och sov i en husvagn vaknade av att den skakade till. Nedslaget kom också fönsterrutor i flera orter att skallra.

Två nässjöbor som var ute på sjön Stora Nätarn och fiskade, fick se ett starkt gult sken. Ett fräsande eldklot föll ner i vattnet bara ett hundratal meter från båten. Från många andra orter i Västsverige kom observationer. Det var dock bara i Småland som det hörts kraftiga ljud.

"Flygande tefat" tyckte många, när ett silverglänsande föremål uppenbarade sig på himlen över Strömstad tisdagen 20 juli. Några tyckte att föremålet var långsträckt, men de flesta uppfattade det som sfäriskt. När skymningen föll men solstrålar ännu nådde ballongen på kanske 20 000 meters höjd, syntes den tydligare från många observationspunkter. Det var med all sannolikhet en väderballong som kommit in västerifrån, svensk var den inte.

Kort presentation

GICOFF vill sprida information om och uppmuntra till öppen diskussion kring UFO-fenomenen, sk flygande tefat. Vi tar upp svenska och utländska fall, gör undersökningar och presenterar teorier samt följer den snabbt föränderliga vetenskapliga världsbilden.

Arbetet sker ideellt och förutsättningslöst, öppet för alla tänkbara förklaringar. Utgående från att det ligger realiteter bakom de tusentals observationer som görs, räknar vi UFO-fenomenen som tillhörande en ännu okänd verklighet och ser frågekomplexet som en gigantisk vetenskaplig utmaning, värd ett ytterst noggrant studium.

Föreningen gör inte anspråk på att "veta hela sanningen", "ha telepatisk kontakt" eller dylikt när det gäller UFO:s och bland medlemmarna finns många olika uppfattningar. I samarbete med Projekt URD (UFO Rapport o Data) lägger vi fram fakta och idéer och arbetar så vetenskapligt som det gärna är möjligt.

GICOFF vill verka för en seriös syn på ämnet. Vi blåser inte upp varje ovanlig händelse till "UFO-fall". Föreningsmedlemmarna – många experter på skilda områden – söker alltid i första hand ge troliga "naturliga" förklaringar till observationer. Vi är medvetna om att ansvariga myndigheter måste betrakta alla UFO-incidenter på samma sätt som parapsykologiska händelser, dvs det går inte att förneka fenomenens existens men inte heller att ge dem någon vetenskaplig förklaring med nuvarande världsbild.

BILIST STOPPAD AV UFO

Samma datum som Pia Skoog hade sin upplevelse, observerades ett okänt fenomen ungefär samtidigt från två platser i södra Värmland.

Kontorist Gunnel Nilsson reste med bil genom byn Skållerud där hon såg en "stor stjärna" med starkt sken, som rörde sig hastigt över himlen. Hon fortsatte genom byn mot Fagerås, men ca 300 meter från bebyggelsen i Skållerud stannade bilen av sig själv samtidigt som ljuset slocknade.

Gunnel Nilsson:

– Samtidigt som jag försökte starta bilen igen tittade jag ut och fick se föremålet komma tillbaka mot bilen, det hade vänt i sin bana. Det var nu mycket närmare bilen och det såg ut som en gul kupol omgiven av en blinkande röd kant.

Jag förstod att det inte kunde vara någon stjärna, eftersom det hade vänt i sin bana och kom såpass lågt.

– Jag blev fruktansvärt rädd, så jag öppnade bildörren och började springa tillbaka mot byn. Då kände jag hur mina ben från fötterna och uppåt domnade bort, jag kunde inte springa. Först när jag kom till utkanten av byn började känslan i benen att återvända. Jag orkade också ropa på hjälp, vilket jag inte kunnat förut.

I första huset var det ingen hemma, men i nästa hus öppnade en dam. Hon hjälpte Gunnel Nilsson som chockad berättade vad hon varit med om. Frun ringde efter en granne som tillsammans med sin sväger gick bort till Gunnels bil. Den stod mitt i vägen men nu var ljuset tänt. Motorn startade också med en gång.

Gunnel säger: – Jag såg aldrig vart föremålet försvann, eftersom jag inte vågade vända mig om och titta tillbaka. En hel vecka efter detta hade jag ont i mina ben.

– Jag glömmer aldrig den hemska känsla av total maktlöshet jag greps av när föremålet återvände och mina ben domnade bort. Jag trodde min sista stund var kommen. Jag orkade varken springa eller skrika.

"LAMPKUPA" VID KARLSTAD

En fru i stadsdelen Bellevie i Karlstad observerade vid två tillfällen denna kväll (kl 20.10 resp 20.50) hur ett föremål dök upp i sydost och försvann mot sydväst. Hon beskriver föremålet som en uppochnervänd lampkupa. Det gav ifrån sig ett starkt ljussken, mest nedifrån och det hade en roterande röd ring på mitten.

Källa: Nya Wermlands Tidningen 13.10.75

Frågeformulär 6.11.75.

Frågeformulär 4.11.75

Frågeformulär 11.11.75

Redigering: B Nilsson

Nya supertunga grundämnen

En upptäckt som kan vara inledningen till en helt ny era inom kärnfysiken avslöjades av den brittiske fysikern Paul Dirac vid nobelpristagarmötet i Lindau, Västtyskland, i slutet av juni.

Tre nya grundämnen med atomtal 116, 124 och 126 – naturligt förekommande på jorden – har konstaterats. Upp-
täckten gjordes efter omkring sju års forskning vid delstatsuniversitetet och Diracs forskningsinstitut i Florida, USA. De nya ämnena har ännu inte fått några namn. Tecken på att det kan finnas ytterligare minst tre "superatomer" har iakttagits.

Vad är det då för märkvärdigt med detta? Jo, hittills har uran med atomtalet 92 gällt som det tyngsta naturligt förekommande grundämnet och allt däröver i det periodiska systemet har bara kunnat framställas syntetiskt, det gäller då med vissa undantag som t ex plutonium grundämnen med mycket korta livstider. Man har lyckats identifiera sådana fram till atomtalet 106. De kan emellertid inte existera fritt i naturen.

Men de nyupptäckta grundämnena förekommer naturligt på jorden! De är alltså mycket stabila, med en livstid på omkring en miljard år. Mycket tyder på att de är sönderfallsprodukter av ännu tyngre atomer – med atomtal kring 160 – som dock inte kunnat bestå under jordens utvecklingshistoria.

De två fysikerna R V Gentry och T A

Cahill påträffade grundämnena i mineral, sk monaziter, som förekommer naturligt på jorden, tex i malmfält i Sydafrika, USA, Brasilien och Indien. Protonstrålning riktades mot det uråldriga toriumhaltiga mineralet.

Uppgifterna är verkligen sensationella. Forskare har i årtionden sökt efter sådana här supertunga grundämnen. Men man har börjat vänja sig vid tanken att alla grundämnen tyngre än uran måste framställas på konstgjord väg och att de inte är stabila.

I stället sköt forskningen kring elementarpartiklar väldig fart, vds vad man nu anser vara materiens allra minsta enheter. Där anser sig forskarna ha kunnat konstatera ett hundratal, alltså lika många som grundämnena! Men den stora frågan är om alla av dem verkligen är elementära, det kan finnas orsak tro att mer avancerade accelerators ger nya resultat och möjlighet att djupare studera denna centrala fråga.

Upptäckten framstår kanske bäst i hela sin vidd om man nämner att de nyfunna ämnena är de första stabila, naturligt förekommande grundämnen som påträffats på femtio år! Betänk att uran upptäcktes redan år 1789, av tyske kemisten Klaproth! Det metalliska grundämnet uppkallades efter Uranus, som William Herschel år 1781 hade upptäckt som planet – tidigare hade man betecknat den som stjärna.

FASCINERANDE KRABBNEBULOSAN

Den franske astronomen Charles Messier var en idog man. Han gjorde vid mitten av 1700-talet upp en katalog över stjärnhopar och nebulosor. En gasmassa som lyste svagt mot kvällshimlen kallade han för Messier 1. Det är ju sed att himlakroppar, himlafenomenen, döps efter den som upptäcker dem.

I så fall borde Messier 1 ha hetat Yang Wei-te. Denne kinesiske överastronom kom år 1054 rusande fram till den kinesiske kejsaren i Kai-feng, kastade sig på marken och sade:

– Jag har sett en ny stjärna födas.

Men det var också fel – vad han såg var inte en stjärnas födelse utan dess död. Misstaget var dock förståeligt eftersom den "nya" stjärnan blev lika lysande som Venus. Dess röd vita sken kunde till och med ses i dagsljus under någon månads tid. Sedan försvann den – och glömdes bort.

När den återupptäcktes fick den alltså namnet Messier 1, men fick inte behålla det så värst länge, inte med stjärnmått mätt. På 1800-talet stod en lord Rosse, amatörastronom, vid sitt hemmagjorda teleskop på Birr Castle nära Athlone på Irland och tittade på denna gasmassa. Han fann att ett lämpligt namn skulle vara Krabbnubulosa. Det som finns kvar efter explosionen som observerades för mer än 900 år sedan är nämligen ett lysande "krabbskal" av gas. Fortfarande utvidgar den sig åt alla håll – med en hastighet av över 1.100 kilometer i sekunden.

Radioastronomer nutilldags har identifierat Krabbnubulosa som en källa till röntgenstrålning i rymden.

Det kunde inte gärna tredje earlen av Rosse veta där han stod och tittade i sitt hembyggda teleskop, även om det var världens då största med en spegel av metall som var 180 centimeter i diameter. Det byggdes 1845 och var trots allt så pass bra att det var tack vare detta teleskop som människan för första gången

kom underfund med att det fanns andra stjärnsystem utanför Vintergatan. Lord Rosse upptäckte långt "där ute" något som liknade eldhjul, alltså påminnande om inte helt obekanta fyrverkeripjäser. Spiralstrukturen var avslöjad!

Än i dag finns inte ett teleskop som är starkt nog för att ge en detaljerad bild av dessa nebulosor. Inte ens Mount Palomars 5,1-metersspegel klarar av den saken. Hur det förhåller sig med största teleskopet av dem alla – Semirodiki i ryska Kaukasien – som har en spegel med sex meters diameter och en ljusstyrka som är femtio procent större än Mount Palomars, är inte helt klart.

I början av 1980-talet lär vi få veta hur det nya teleskopet på mer än 2.000 meter höga Calar Alto utanför Almería i Spanien klarar av saken. Som berättades i ett tidigare nummer lär detta teleskop efter fjorton års arbete bli något alldeles extra – inte minst tack vare ny teknik vid glasframställningen – trots att det "bara" är 3,5 meter i diameter.

Är URD verkligen för ambitiöst? Hör gärna av er med synpunkter!

Av Sven-Olof Fredrikson

Projektet URD har nu varit igång en tid. Det vore kanske här på sin plats att göra en liten återblick och redovisa vissa erfarenheter.

Arbetet med projektet har inneburit stora uppföringar för flera personer. Mycket fritid har gått åt och även ekonomiska bidrag från deltagarna har varit nödvändigt. Detta har fått till följd att andra viktiga insatser inom UFO-login fått stå tillbaka, t ex har inte så mycket tid kunnat läggas på undersökningar och på information till press och allmänhet om fenomenet. Istället har man valt att satsa på ett projekt vars resultat knappast kan utläsas förrän i framtiden.

Hösten 1974 kunde de första fältrapportörerna (eller fältundersökarna) utbildas i projektet. Syftet med utbildningen har bl a varit att ge deltagarna kunskap om hur man kan/bör gå tillväga vid en undersökning av ett inrapporterat UFO-fall samt att tillskapa ett standardiserat informationsinsamlande som i sin tur ger förutsättningar för jämförande studier. Bakom det material som finns framtaget i den vid utbildningen använda "blå pärmen" ligger en oerhörd mängd arbete, och speciellt gäller detta utarbe-

tandet av de formulär vilka varje fält-rapportör skall fylla i. Det har i dessa formulär gjorts ett försök att samla all väsentlig information som kan bli aktuell för nästan varje observation.

Fram till hösten 1975 bedrevs arbete informellt. Enskilda personer från ett antal UFO-föreningar ställde upp och bidrog med arbetsinsatser, kunskaper och idéer. Stor osäkerhet rådde om i vilken form vi fastare skulle organisera projekt URD. Vid ett möte i Stockholm i oktober 1975 med representanter från de UFO-grupper som deltagit i eller förklarat sig vara beredda att aktivt delta i utvecklingen av URD-projektet beslöts om bildandet av en fast organisation för verksamheten (en redogörelse för mötet och organisationen finns i GICOFF-Information nr 5/75).

I februari månad i år hade URD-stiftelsens styrelse ett sammanträde då man bland annat fastslog att 1976 års arbetsinsatser skulle inriktas dels på dagliga löpande verksamheten (insamling av information om UFO-händelser) och dels på utveckling av kontakter såväl med svenska myndigheter som UFO-engagerade utomlands.

Finns där något?

Tidigare påpekanden

Vilka är då våra erfarenheter av den löpande verksamheten under de senaste ett och ett halvt året?

Vi har, det ska villigt erkännas, stött på flera problem som inneburit dels en långsammare utveckling av verksamheten än väntat och dels en mindre aktivitet från de deltagande än vad vi hoppats på.

Från olika håll har kommit synpunkter på materialet och på hur vi arbetar. Jag ska här renodla några framförda synpunkter och försöka komma med vissa personliga kommentarer (detta skrivet helt utan samråd med övriga i ledningsgruppen bör tilläggas).

1. "Projekt URD är för ambitiöst". Hur konstigt det än låter har jag hört detta från flera håll. Man menar att vi insamlar för mycket information, att vi har överarbetat formulären, att detta med datoriserad informationslagring är onödigt osv.

I nästan 30 år har UFO-intresserade lekt vetenskapsmän. Man har intervjuat vittnen, man har teoretiserat och fantiserat, man har skrivit och publicerat, man har pratat och försökt övertyga. Alltför ofta har man fått krypa till korset och erkänna att man farit fram med ovederhäftiga, falska, dåligt underbyggda uppgifter. Alltför ofta har man blivit lurad och utskräddad av myndigheter, vetenskapsmän och allmänhet. Alltför ofta har kritiska, sanningssökande människor ställt vissa enkla frågor, som t ex observationstidens längd, föremålets höjd över horisonten, rådande väderförhållanden osv, och man har måst svara: Tyvärr, det

vet jag inte för det har jag inte tänkt på att ta reda på.

Om vår ambition inte sträcker sig längre än att bidra med material till veckotidningspress och eventuella specialtidningar, ja då är projekt URD för ambitiöst. Om vi däremot vill få UFO-fenomenet accepterat hos vissa myndigheter, det vetenskapliga etablissemangen och den breda allmänheten, ja då är inte projekt URD för ambitiöst. Sedan att vissa detaljer och vissa tillvägagångssätt kan vara onödiga äger säkert sin riktighet, men det är något man kan ändra på med tiden.

2. "Kursen består av för mycket korvstoppning". Detta är tyvärr riktigt men vi vet inte hur vi ska kunna ändra på detta för närvarande. Vi har inte tid och ekonomiska resurser att hålla kursen mer än en dag. Ursprungligen var tanken att kursen skulle vara 2 dagar. Den första dagen skulle ägnas åt information ungefär som nu men i ett lugnare tempo medan den andra dagen skulle bestå av "fältstudier". Kursdeltagarna skulle få göra en fullständig UFO-undersökning från intervjuer och provtagningar till rapportsammanställning. Vi hoppas givetvis kunna förverkliga denna tanke en dag.

3. "Kontakten mellan projektledningen och fältrapportörerna är för dålig". Vi vet att detta är fallet. Vi vill så gärna få igång en livaktig kontaktverksamhet som stimulerar. Det är utomordentligt

Forts sid 23

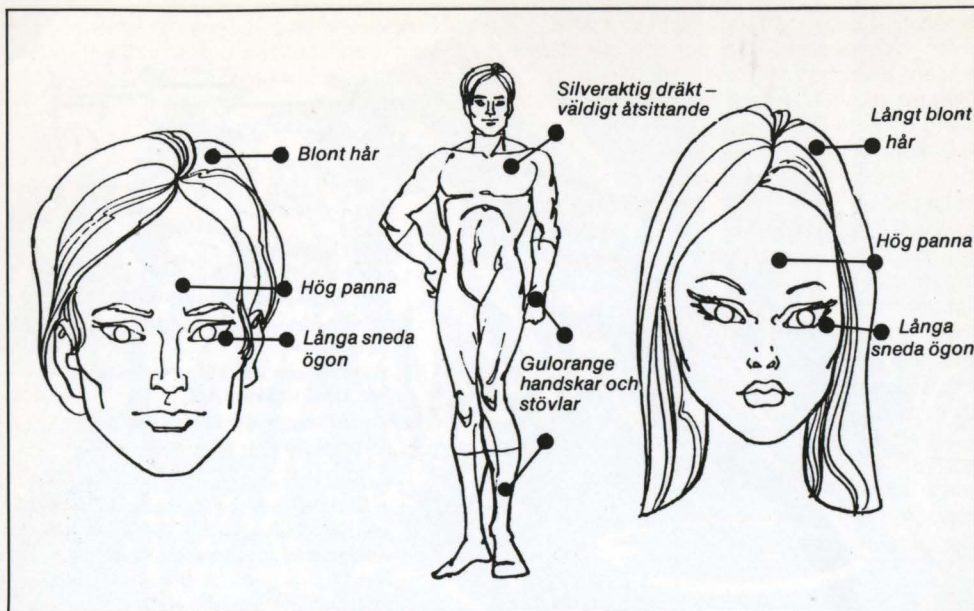
Dionisio Llanca steg upp sent på lördagen den 27 oktober 1973, klädde sig och gjorde det bekvämt för sig i sin stuga vid Calle Chubut, endast 10 minuters väg från Bahia Blancas centrum. Han åt tidig lunch och tog en tupplur under siestan eftersom han skulle köra hela natten. Han

1. Hans farbror Ruiz' hus där han startade söndagen 29 okt 1973 kl 0.30.
2. Servicestationen där han brukar lämna sin lastbil.
3. Här stannade han för att tanka innan han körde ut på rutt nr 3.
4. Kommunsjukhuset i Bahia Blanca, dit Dionisio fördes med minnesförlust timmarna efter sin egendomliga upplevelse. Han hittades 9 600 m från den punkt där händelsen utspelades.
5. Här beslöt han sig för att byta hjul och råkade ut för det sällsamma mötet.

När han lämnade huset var klockan 00.30, söndagen hade redan börjat. Lastbilen började sin färd längs riksväg 3, det blev mindre och mindre luft i däcket och det fanns inget annat att göra än att stanna och byta det. Dionisio ångrade att han inte hade bytt ut det vid ESSO-stationen i Calle Don Bosco där han hade

– Sedan såg jag en stor sak, formad som en platta, svävande i luften på en

höjd av ca 7 meter, och tre personer vid min axel tittade på mig. Jag försökte åter resa mig men det gick inte. Förlamningen blev total och jag kunde inte ens prata. De tre varelserna stod och tittade på mig en lång stund, kanske 5 minuter. Det var två män och en kvinna, kvinnan stod mellan de båda männen. Jag antog att det var en kvinna på grund av formen på hennes bröst och det långa blonda håret, som nådde ner på hennes axlar. Männens hår var också blondt, men kortare i nacken.

– De tre var ungefär lika långa, en meter och 70 eller 75 cm, och klädda på samma sätt: heltäckande rökgåra overaller, som smet åt väl efter deras figur, trekvartslånga gula stövlar och handskar i samma färg som räckte halvvägs upp på armarna. De hade inga bälten, vapen, hjälmar eller något annat. Deras ansikten var likt våra med undantag för deras höga pannor och långa sneda ögon, ungefär som hos japanerna. De talade sinsemellan på ett språk som var omöjligt för mig att

förstå. Det hade ingen variation i tonläget utan lät som ... som en dåligt inställd radio med surr och knaster.

En av dem tog tag i min pullover i nacken och lyfte mig bestämt men utan våld. Jag försökte prata, men min röst ville inte höras. Medan en höll mig uppe satte en annan en apparat mot mitt vänstra pekfinger. De tittade noga på apparaten, som såg ut som en elektrisk rakapparat men hade ett litet rör. De höll röret mot fingret i flera sekunder ... det gjorde inte ont. När de tog bort apparaten hade jag två droppar blod på fingret. Jag tror att jag svimmade då för jag kan inte komma ihåg mer".

Dionisio kunde inte komma ihåg när han vaknade men tiden är kalkylerad till mellan 02 och 03 på söndagen. När han slog upp ögonen låg han bland järnvägs-vagnarna på Bahia Blancas Lantbruks-sällskaps område, exakt 9 kilometer och 600 meter från det ställe där det hela började. Han kunde inte komma ihåg någonting, inte ens sitt namn, händelsen,

sin lastbil eller sitt hem. Han var illamående och nedkyld och började gå mot vägen ledd av bilarnas strålkastare. Senare, den 30 okt., när han vaknade i en säng på kommunsjukhuset i Bahia Blanca, kom han ihåg händelseförloppet i detalj. Han kände en längtan efter att röka och att få veta vad klockan var. Han tog fram sina kläder som var intakta och låg ihopvikta i sängens lådor. Det visade sig då att både cigaretterna och cigaret-tändaren fattades. Fickorna i hans byxor innehöll fortfarande de 150 000 pesos han hade när han gick hemifrån. Han frågade efter sin lastbil, vilken oroade honom mer än UFO:t och dess besättning. Polisen hade hittat den parkerad på ett backkrön, ca 18 km från Bahia Blanca, med domkraften på plats och ett däck vid sidan om. Dionisios papper i handskfacket hade inte rörts.

Läkarundersökning

Det är fortfarande ett mysterium vad som hände Dionisio innan han vaknade bland järnvägsvagnarna, ca 10 km från den plats det hela började. Senare blev han behandlad av doktor Ricardo Smirnoff på sjukhuset.

"Jag är rättsläkare och hade jourtjänst söndagen den 28 oktober. Omkring 09.30 ringde dr Altaperro från spanska sjukhuset och sade att hon hade ett underligt fall. Jag anlände till sjukhuset ca 10.15 och såg en man, omkring 25 år gammal, i ett stadium av total minnesförlust. Han grät hela tiden och frågade vilken stad han var i. Doktor Altaperro talade om för mig, att en man hade lämnat honom till sjukhuset efter att ha funnit honom vandrande runt inne i staden, likt en robot, frågande alla han mötte var det fanns någon polistelefon. Först trodde mannen att Dionisio hade varit med om en trafikolycka, men han ändrade uppfattning när han såg att Dionisio inte hade några synliga skador. När jag rörde vid hans huvud eller kom nära hans hand ryckte han instinktivt tillbaka, som om han trodde att det skulle göra ont. Han hade våldsam

huvudvärk vid högra tinningen. Jag varskodde polisen och fick Dionisio förflyttad till kommunsjukhuset". Så rapporterar dr Smirnoff.

Dionisio Llanca är en enkel, nästan primitiv man. Under två dagars intervjuer förblev han tillbakadragen och log inte en enda gång. Han är allvarlig med ett stillsamt sinne för humor.

En av läkarna karaktäriserade honom som "oskyldig". När han tillfrågades vad han tyckte om UFO:s, svarade han "Ingenting, de intresserar mig inte". I själva verket är det få saker som intresserar Dionisio utom hans stad, hans föräldrar och hans jobb. Han vill inte tänka på sina upplevelser från den natten.

Vid kommunsjukhuset började ett läkarteam med dr Smirnoff, dr Eladio Santos, en hypnotisör och dr Eduardo Mata, psykolog, arbeta med Llanca. De började pussla ihop vad som hade hänt honom, men många viktiga detaljer fattades och patienten fortsatte att vara trött och deprimerad. Dionisio tillfrågades om han ville undergå utfrågning med hjälp av s k sanningsserum, men han avböjde och ville skrivas ut så att han kunde återvända hem.

Efter hemkomsten besöktes och intervjuades Llanca av Osvaldo Anabitarte. Denne avslöjade senare, att Llanca hade berättat för honom att trots att han hade fått behandling av läkarna, vilket hade återgett honom minnet om en del som hände den natten, kunde han inte stanna där för ytterligare behandling, för han måste försöka skydda en hemlighet, som de underliga varelserna givit honom.

Hypnosintervju

Senare återvände Llanca till dr Mata för att få hjälp, eftersom han lidit av mar- drömmar och extrem ångest. Dr Mata, som tagit avsvaret som ledare för läkarteamet, har låtit förstå att undersökningarna inte på något sätt är avslutade. Han hoppas kunna klargöra ytterligare fakta under den närmaste tiden. Följande är hämtat från ett band inspelat under en

Dionisio visar handen
där han blev stucken.

av hypnosintervjuerna. Språket är i original spanska och Llanca svarar läkarna med en väldigt svag röst.

DL: – Nej! Nej, gör mig inget illa! Vilka är ni? Vad vill ni? Ta lastbilen och silvret (Llanca hade en avsevärd summa pengar med sig) men gör mig inget illa. (Vi antar att han talar om det första mötet, när de tre varelserna närmar sig honom då han byter däck.)

Dr: Vem ser du, Dionisio?

DL: – Dem, två män och en kvinna ... Hur är de klädda?

DL: – De har silveraktiga dräkter, väldigt väldigt åtsmitande, och stövlar ... och handskar.

Vilken färg har handskarna?

DL: – Gul, gulorange ...

Talar de med dig?

DL: – Nej – jag känner ett surrande ljud likt en bikupa eller en dåligt inställd radio.

Hotade de dig?

DL: – Nej – en kom nära, han tog min hand ... stack mig med en apparat ... Gjorde det ont?

DL: – Nej ...

Hur ser apparaten ut?

DL: – Som en elektrisk rakapparat. Vad gör de med dig nu?

DL: – De bär mig ... vart bär de mig? ... jag går upp med männen.

Vad går du upp till? Använde du trap-porna?

DL: – Nej, via en ljusstråle.

Berätta för mig vad du ser.

DL: – Golvet är likt bly ... silveraktigt ... där finns bara ett fönster ... runt ... Det du ser, vad påminner det dig om?

DL: – En båt ... Beskriv för mig vad du ser.

DL: – Där är många apparater ... många ... två TV-skärmar ... i en kan man se stjärnorna ...

Talar de med dig?

DL: – Radion talar med mig ...

På vilket språk talar radion?

DL: – ... och på Castillian (spanska) Vad säger de till dig?

DL: – Att inte vara rädd ... att de är vänner ... att de varit här länge.

Säger de var de kommer ifrån?

DL: – De säger att det är deras hemlighet. Har de talat med andra människor på denna jorden?

DL: – Ja, sen år 1950.

Vad gör de?

DL: – De vill ta reda på om vi kan leva i deras värld.

Hurdan är platsen du befinner dig på?

DL: – Ljus ... gul ... det är som ett kassaskåp ...

Vad tittar du på nu?

DL: – Cigarrettändaren, de har den, tillsammans med min klocka och mitt cigarrettpaket.

Fortsätt prata.

DL: – Kvinnan har en svart handske, med några nålar i handflatan, hon kommer närmare, hon tänker ... (Llanca sätter handen till pannan och försöker skydda vänster ögonlock. Han reagerar som någon som känner ett stick, och faller i djup dvala. När han återhämtat sig är hans första ord:)

DL: – Jag faller, faller sakta ner till marken. De har sagt att de skall återkomma för att leta efter mig ... jag fryser. Jag går till vägen och börjar gå längs den ... vem är jag ... vem är jag?

Han påminner sig, att innan han gick upp på vägen, så låg han och sov på den plats han lämnades.

Detta är så långt som undersökningarna hade nått i mars 1974.

Läkarna beslutade att lämna Llanca i fred ett tag, och under tiden studera hur de skall få fram den felande informationen. Dr Mata gjorde följande uttalande: "Vi är inte ute efter att bevisa att Llanca inte var inne i något UFO, liksom vi inte heller söker bevisa att han var inne i ett ... vad som är helt klart är, att med de medel en psykolog normalt använder, såsom hypnos, har det framkommit att han var

inne i ett flygande tefat och vad mer är, han beskriver det. Till detta kommer vad han kommer ihåg i klart tillstånd. (Bevisade händelser, som när han beskriver sin ankomst till Spanska sjukhuset, och de som tog hand om honom, en kvinnlig läkare och en nyfiken nunna.) Varje detalj i händelseförloppet är alltid oförändrat densamma under varje hypnos.

Llancas uttalande under sanningsserum att han observerade, när en kabel anslöts till en högspänningsledning, medan en annan sänktes ner i en sjö, har lett till spekulationer om att UFO:t intog elektrisk ström och vatten. Detta är inte bekräftat av information inhämtad vid "Provincia de Buenos Aires Ministerio de Obras Publicas". Robert Enrique Fernandes, el-ingenjör vid ministeriet sade, att det inte hade varit onormal strömförbrukning under den aktuella tiden.

Dr Mata fastslog att Llanca led av "minnesförlust i minnesförlusten". Llanca själv sade till Osvaldo Anabitarte, ordförande, och Daniel Cavallaro, sekreterare i "Centre of Investigations of Extraterrestrial Phenomena", att han har ett meddelande från varelserna, som han inte får avslöja och vad jordiska vetenskapsmän än hittar på, så kommer det alltid att finnas en lucka i minnet som täcker den tid han var inne i UFO:t. Den enda ytterligare upplysning Llanca avslöjade under hypnos eller sanningsserum, var att han var inne i UFO:t i 40 eller 45 minuter.

Översättning Leif Nilsson

Källa: UFO-Nyt nr 1–2 1975
GEPA nr 38 dec 1973

1984

– Antitotalitär tidskrift –

Prenumerera genom att sända 10 kr på postgiro 95984-1

Major Claude Riddle

Amerikansk arméhelikopter förföljd av UFO

Ett skimrande UFO följde efter en amerikansk arméhelikopter, kretsade ovanför en flygplats i 5 minuter, försvann plötsligt i ett moln av grön gas, allt detta medan tre trafikledare förundrade hade tittat på.

Fyra dagar tidigare hade ett annat konstigt föremål svept framför en bil och skrämt en 19-årig flicka och hennes kusin. Föremålet kretsade sedan ovanför kusinens hus där flickorna sökt skydd.

Detta var bara två händelser under en våg av UFO-upplevelser bevitnade av minst 24 personer i norra Californien.

– Jag har aldrig sett något liknande tidigare, sa major Claude Riddle, 40 år – helikopterpilot med mer än 5000 flygtimmar bakom sig – när han beskrev hur

UFO:t följt efter hans helikopter över Stockton, Californien. Den 14 augusti när Riddle närmade sig Stocktons flygplats på en höjd av 300 m varnade en trafikledare honom via radion och bad honom invänta klarsignal från flygledartornet. Trafikledarna Joe Savage, Dan Long och John-Paul Ammirata, alla med militär bakgrund, tittade på UFO:t genom kikare. Long var den förste som såg UFO:t, kl 21.35.

– Genom kikaren kunde jag se dess form, objektet verkade vara diskusformat – som ett flygande tefat – och dess kropp utstrålade en intensiv orange glöd.

Savage sa: – Jag såg detta blixtrande ljus närma sig helikoptern på kollisions-

kurs. Jag anropade piloten på helikoptern och bad honom hålla sig avvaktande. När jag gjorde detta blev objektet orange, höjde sig till ca 1 500 m där det kretsade omkring.

Major Riddle tittade under tiden bakom sig. Det verkade som om ett konstigt ljus följde efter min helikopter halvannan kilometer bakom. När jag svängt runt helikoptern såg jag hur den skimrade som en diamant. Den var stor som ett jetflygplan. Ett fantastiskt orange ljus strålade ut från dess topp, medan botten var mörk. Från sidorna kom två blå strålar ut.

Objektet kretsade sakta över flygplatsen i 5 minuter, under tiden som Riddle manövrerade sin helikopter så att han hela tiden hade objektet inom synhåll, men på behörigt avstånd.

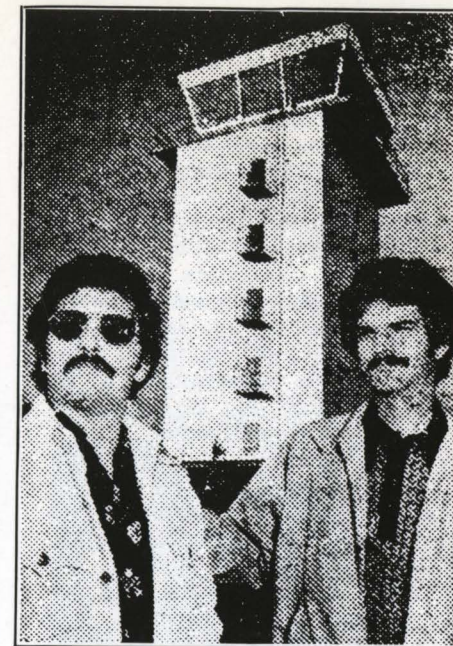
– Jag var inte intresserad av att komma för nära, medgav Riddle. Den skrämde mig. Plötsligt blev den klarröd och for iväg mycket snabbt. Jag kan inte uppskatta farten. Den gick fortare än någon-ting annat jag sett. Jag har sett tillräckligt många raketuppskjutningar för att veta att vi inte har något som vi kan jämföra dess fart med. Sekunderna innan den försvann ur synhåll bildades en grå dimma omkring den. Detta följdes av en explosionsartad bildning av grön rök som trängde genom dimman som när man sätter ett finger i en rökring.

En av trafikledarna som såg UFO:t genom kikare sa: – På 5 eller 6 sekunder steg UFO:t upp till 20 000 m och försvann helt utom synhåll.

Tidigare observation

Fyra dagar tidigare i staden Gilroy, drygt 7 mil åt sydväst, skrämde ett annat föremål 19-åriga fru Terry Smith och hennes 12-åriga kusin Imelea Lugo när de körde till Imeleas hem omkring kl 23. Helt plötsligt kom föremålet rusande ned mot oss och stannade framför vår bil och omkring 15 meter ovanför vägen.

Fru Smith sa: – Jag stannade och när jag och Imelea förskräckta såg hur UFO:t guppade upp och ned sprang vi ur bilen och rusade till Imeleas hem omkring 400

Trafikledarna Joe Savage och Dan Long begrundar händelsen

meter därifrån och väckte Imeleas föräldrar.

Herr och fru Lugo rusade ut och fick sitt livs chock. På en höjd av omkring 30 meter ovanför huset var denna konstiga cirkelformade farkost med massor av blinkande röda blå och vita ljus runt dess mitt.

– Den var grå och minst dubbelt så stor som en bil och hade tre ben utstickande som landningsställ med sugkoppar på längst ned, berättar José Lugo, 45 år.

Fru Lugo sa: – Den hängde där mitt i luften. Den var så långt nere att jag kunde se två fyrkantiga fönster på toppen och landningsställ som ett trebent kame-rastativ. Farkosten hade också metallpaneler på sig som reflekterade ljuset.

Efter flera minuter försvann UFO:t mot norr utan att ge de minsta ljud ifrån sig. När det försvann gled det iväg endast några decimeter ovanför grantopparna.

Översättning: Carina Högman

att man kan dra vissa slutsatser om fenomenet. Vid dessa analyser vid UFO-fall och grupper av UFO-fall utgår man från vissa givna axiom. Ett av dessa är att UFO-fenomenets förklaring går att finna i vår tre-dimensionella världsbild. Man förutsätter att universums fysikaliska lagar är tillämplbara på fenomenet. (Därmed inte sagt att det inte skulle kunna finnas för oss okända naturlagar.) Från går man denna utgångspunkt är all ufologi meningslös i dag. Jag ska försöka förklara mig lite närmare nedan.

Hela vår världsbild, vår uppfattning om omvärlden, bygger på vissa föreställningar, som kunnat bekräftas genom vetenskapliga undersökningar av empirisk eller experimentell karaktär. Allt som oftast under historiens lopp har olika fenomen uppmärksammats. Ofta har de först nonchalerats av det vetenskapliga etablisemanget för att sedan, kanske efter lång tid, accepteras. Man har sedan antingen kunnat inlemma fenomenet i världsbilden eller modifierat världsbilden med hänsyn till de kunskaper man erhållit vid studium av fenomenet. Jag känner inte till något fall i historien där personer som förespråkade ockulta och religiösa förklaringar till fenomenet fått rätt. Istället har det alltid visat sig vara möjligt finna en förklaring genom noggrant vetenskapligt studium av fenomenet. Utan djup och bred kunskap om ett fenomen nås aldrig en lösning.

Vad kan vi då lära av detta? Jo, utan ett omfattande, detaljerat studium av hela UFO-fenomenet kommer vi aldrig att finna en förklaring. Vi kommer ständigt att famla i mörker. Keel och Vallée förpassar UFO-fenomenet till dessa dimmiga utmarker varifrån knappast något konkret kommer fram. Om dessa idéer vinner gehör blir allt arbete som nedlagts på seriösa studier meningslöst och fenomenets förklaring kommer att skjutas på en mycket avlägsen framtid. ■

och det har aldrig förr hänt att den uppfört sig så.

Men den natten gick det inte att lugna den. I halvannan timme höll den på att yla lika våldsamt. Hon tittade ut genom fönstret men kunde inte se något ovanligt. Men fönstret vetter inte åt gräsplanen till utan åt motsatt håll.

Gräsplanen där det gåtfulla avtrycket finns ligger ett gott stycke från folks färdväg vintertid. Det är gjort genom att gräset är pressat platt och marken är svagt fördjupad på en bredd av ca 40 cm. Ovalen som utgör avtrycket är 64 meter i omkrets, 26 meter lång och 16 meter bred. Tidpunkten när avtrycket satts kunde kanske lösa gåtan, men ingen har sett eller hört något som direkt kan sättas i samband med märket.

Häxring

Docent Egil Ekblad vid botaniska museet i Bergen menar att märket inte alls är så oförklarligt. Efter att ha studerat foton av märket säger han sig kunna slå fast att det är svamp som bildat en sk häxring. Jag är nästan hundra procentigt säker, säger docent Ekblad. Men under sommaren kommer vi att få klart besked, för om det rör sig om en häxring så kommer ringen att bli brun medan gräset runt omkring blir grönt. Jag skulle bli väldigt förvånad om jag inte har rätt, säger docent Ekblad.

Ingen svamp!

Hur kan en man ens med 99 procents säkerhet slå fast att det är en häxring när han inte ens har varit på platsen, säger Finn Kalvik, NUFOC. Jag har själv varit på platsen och tagit prover av gräset i märket och det finns inget som tyder på att det är svamp. Det var lika mycket visnat gräs inne i ringen som på resten av planen. Man kan ju också fråga sig varför svamp skulle pressa gräset åt ett och samma håll, hela vägen runtom. ■

otillfredsställande för såväl alla berörda som för resultatet av verksamheten att vi inte för närvarande orkar med en utökad kontaktverksamhet. Du som läser detta, här finns ett jobb att göra som är mycket stimulerande genom de personliga kontakter man får och som dessutom är oerhört väsentligt.

4. "Varför är formulären så krångliga?" Formulären är i vissa stycken krångliga, det är helt riktigt. Vi hade långa diskussioner om detta i samband med utarbetandet av dem. Det var nödvändigt att beakta många aspekter för att nå ett något så när tillfredsställande resultat. Bl a följande.

Bergen-docentens förklaring tror vi inte på, säger Sigurd Tollevik, en av invånarna på Espevaer. Om det skulle varit svamp som gjort märket, så skulle vi ha märkt det tidigare, men vi har inte sett svamp på denna gräsplan på årtal. Det är helt klart för alla som sett ringen, att det måste ha varit ett tungt föremål som varit i farten. Det är ju tydlig fördjupning i marken och i spåret finns flera stenar som bär tydliga spår av att ha pressats kraftigt ner.

Källor: Haugesunds Avis 22 och 23.4.76
Bergens Tidende
23, 24 och 26.4.76
Bergens Arbeiderblad 23.4.76
Rogalands Avis 26 och 28.4.76 ■

PS

Nu föreligger analysresultatet av jordproven tagna i "häxringen". "I proven finns ingenting som tyder på att svamp skulle vara orsak till märket", säger statskonsulent Kåre Årsvoll, som gjort analysen av jordproverna. ■

a) Vi vill få med så mycket information som möjligt.

b) Informationen måste vara ganska preciserad för att kunna lagras på data.

c) Formuläret fick inte omfatta för många sidor.

Resultatet blev de nuvarande formulären, vilka om de används på rätt sätt är, enligt mitt förmenande, bra. Tyvärr används de alltför ofta något felaktigt.

Redogörelse nödvändig

Formulären består av två helt olika "delar". Den första delen omfattas av 4 plus 3 sidor och ska ge underlag för informationens inmatning i datamaskinen. Denna del är nödvändig för att kunna göra statistiska studier. Den andra delen består av en sida (sidan 4 i B-blanketten) och ska ge helhetsbilden av observationen. Denna del är oerhört väsentlig. Utifrån en välskriven berättelse, redogörelse om observationen kan man fylla i resten av formuläret, men man kan aldrig få en helhetsbild av observationen bara med hjälp av de första 7 sidorna i formuläret. Detta har, tyvärr, inte nått fram till alla fältrapportörer. Det tar inte så mycket längre tid att även skriva ihop berättelse, men det ger oerhört mycket mer information och det underlättar arbetet med att fylla i och kontrollera alla frågor i formuläret. Dessutom blir arbetet med rapporten så mycket mer stimulerande om man själv skriver ner den i verbal form. Det behöver inte vara särskilt bra formulerat. Skriv rakt upp och ner, gärna i korta meningar, men **skriv alltid ner en fullständig redogörelse för fallet** (använd gärna separat papper) och komplettera om möjligt med någon teckning, hur enkel som helst.

Till sist skulle jag vilja skicka en uppmaning till alla som är fältrapportörer (och givetvis även alla andra läsare också): Hör av er med **era** synpunkter om URD och verksamheten, till mig eller till ledningsgruppen. Adressen är Ledningsgruppen, Projekt URD, Box 454, 101 26 Stockholm. ■

K Gösta Rehn

UFO-UTMANINGEN

I april utkom K. Gösta Rehns fjärde "tefatsbok", där han sammanfattar sin diskussion och sin analys av UFO-problemet och lägger fram den avgörande bevisföringen.

Pris inb. ca 45:–

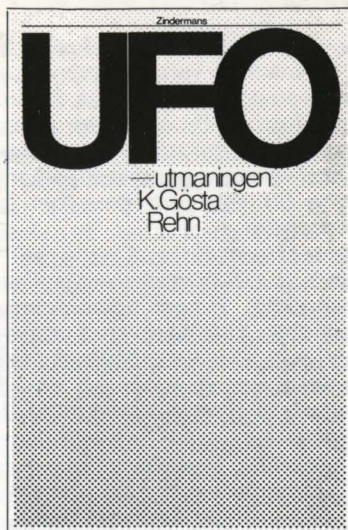
I varje bokhandel eller direkt från

Zindermans förlag

Box 310

401 25 Göteborg 1

Tel. 031-13 78 32

RESULTAT AV TÄVLINGEN

Vad ska vi göra för att det skall bli mera allmänt känt att det finns en tidning som heter GICOFF-Information och att det går att prenumerera på den? Så undrade vi i årets första nummer.

Aldrig hade vi kunnat ana att det skulle komma så många svar. Vi nästan dränktes i tips och idéer om vad man kan hitta på i reklamväg. Nu hoppas vi bara få tid och (kanske viktigare) råd att genomföra alla goda förslag.

Prisutdelningen blev inte heller någon lätt uppgift. Men efter mycket grubbel och moget övervägande beslöt vi sända första pris till Björn Möller, Växjö, andra till Hans Berggren, Falun, och tredje till Gösta Blomqvist, Mölndal.

Och så förstås, sist men inte minst: Ett hjärtligt tack till alla som tänkt på tidningens fortsatta existens och sänt in tävlingsbidrag! ■